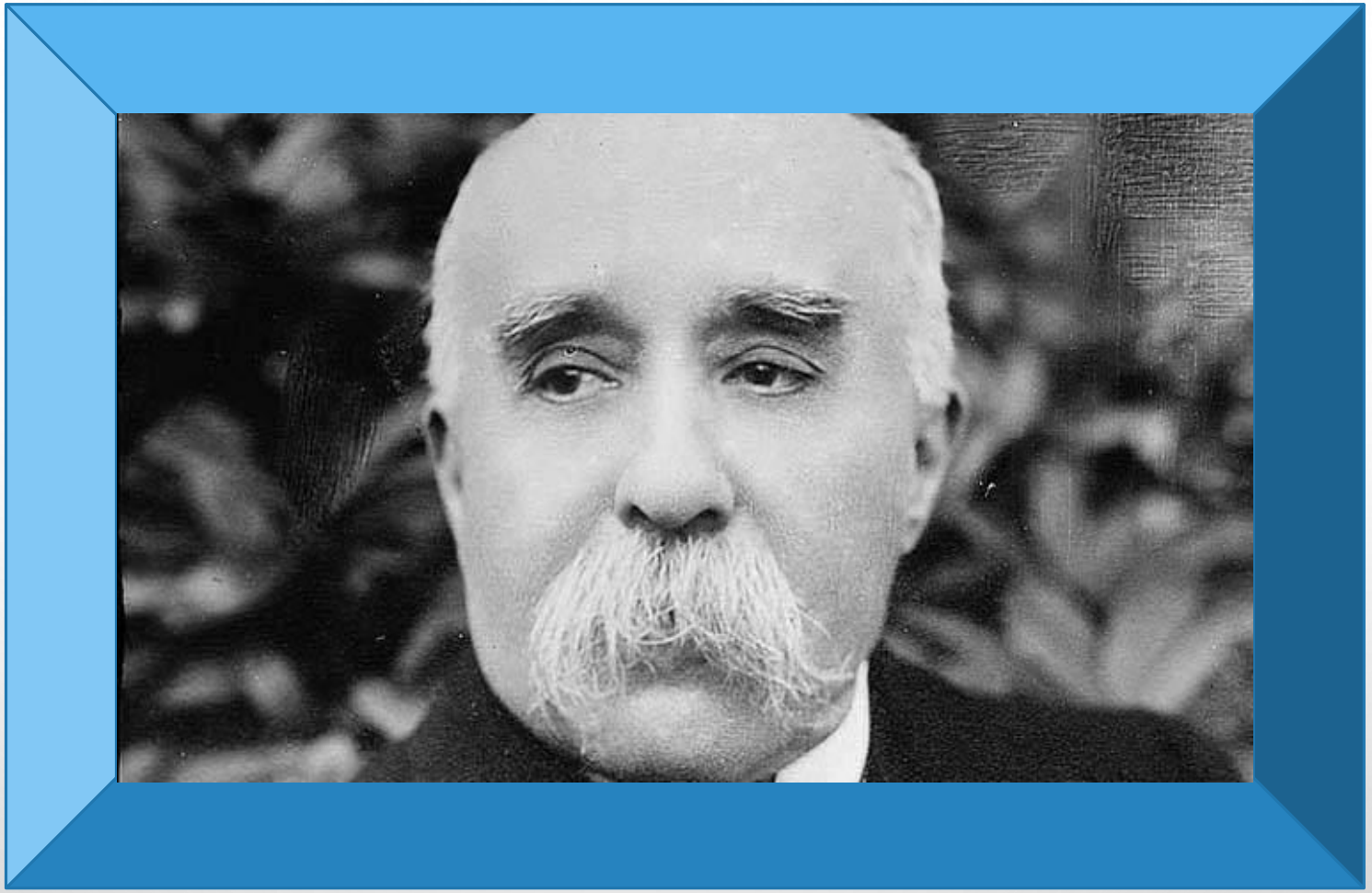

Georges Clemenceau – contrastele unei personalități

Clemenceau – omul

28 septembrie 1841 – 24 octombrie 1929

Publică propriile cărți:
La mêlée sociale,
Le Grand Pan,
Au fils de jours,
Aux embuscades de la vie,
Démosthène,
Au soir de la pensée,
Claude Monet le Nympheas
și *Grandeurs et miseres d'une victore.*

jurnalist

În 1889 devine redactor al jurnalului *L'Aurore*, unde publică în 1890 „J'accuse`` al lui Emile Zola.

Între 1861-1913 fondează jurnalele:
Le Travail,
Le Matin,
La Justice,
Le Bloc,
L'homme libre.

În 1859 își începe studiile de medicină la Paris.

medic

În 1865, doctor fiind, pleacă în S.U.A, unde va sta 4 ani.

OM POLITIC

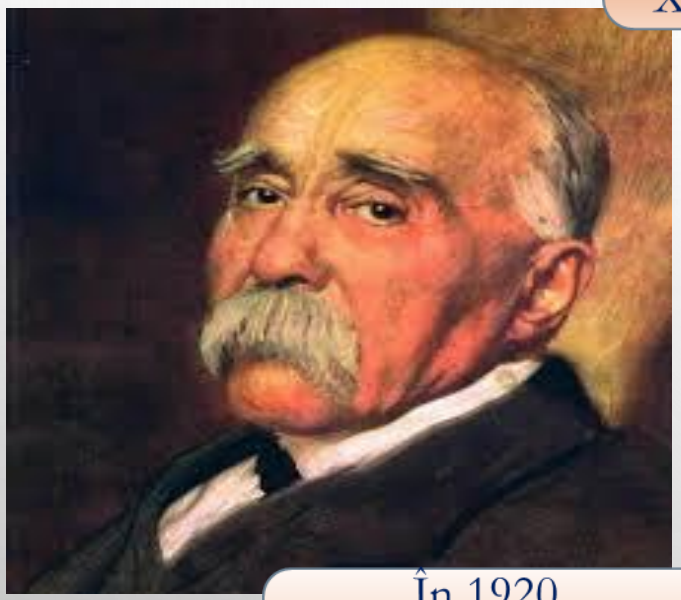
Diplomat

Ministru

Deputat

Primar

Clemenceau - politicianul

În 1870 este numit primarul celei de-a XVIII-a comune.

În 1871 este numit deputat.

În 1873 este numit secretarul Consiliul Municipial din Paris.

În 1876 este ales deputat în Paris.

În 1885 este ales deputat la Var.

În 1902 este numit senator la Var.

În 1906 este numit ministru intern și președinte al Consiliului.

În 1917 devine ministru al războiului.

În 1920, demisionează din viața politică.

Contradicțiile politicianului

- Personalitate marcantă a Republicii a III-a;
- Gambetist la început, se transformă în liderul stângii radicale;
- Critică politica considerată oportunistă a lui Jules Ferry, cu precădere pe cea colonială;
- Participă activ la dezbaterile în jurul legii pentru separarea bisericii de stat în 1905;
- El a provocat căderea mai multor cabinete, ceea ce-i aduce porecla de ”distrugător de ministere”;
- Reorganizează serviciile de poliție și pune bazele poliției judiciare. Creează brigăzile regionale mobile - *brigăzile tigrului* pentru a lupta împotriva delicvenței și a crimei.
- Eliminat din politică ca urmare a scandalului Panama, el revine o dată cu afacerea Dreyfuss, prin sprijinul acordat lui Emile Zola care publică manifestul ”J, accuse!” în ziarul său *Aurora*.
- În 1906 devine ministru de interne și va reprima grevele consecutive ale minerilor; aceste acțiuni îi vor aduce numele de ”tigru”.
- Va fi chemat de rivalul său Raymond Poincaré să formeze guvernul în timpul IRM, iar scopul declarat, pe care și l-a asumat atât în interior, cât și în exterior era: ”eu fac război”, concentrând toate energiile țării către victorie - ”père de la victoire”.

Tratatul de la Versailles
28 iunie 1919

Plus grande a été la catastrophe sanglante qui a dévasté et ruiné l'une des plus riches parties de la France, plus large et plus belle doit être la réparation, non seulement la réparation des faits, la réparation vulgaire, ... mais la réparation plus noble et plus haute que nous allons tâcher de faire.....

Ce n'est plus la paix de territoires plus ou moins vastes que nous avons à faire, ce n'est plus la paix des continents, c'est celle des peuples.

Discursul lui Clemenceau în cadrul Conferinței

Vorbiți-mi despre revendicările țării dumneavoastră.

Dar, Doamnă, cereți partea leului!

Transilvania până la Tisa și tot Banatul.

De aceea, domnule prim-ministru, Leoaica se adresează vărului ei ,Tigrul...

Întâlnirea lui Clemenceau cu Regina Maria,
7 martie 1919

”E mai ușor să faci război decât pace”

- Istoricul Jacques - Alain de Sedouy în *Ei au refăcut lumea, 1919-1920. Tratatul de la versailles*, consideră că a pierdut viziunea asupra viitorului, fiind mai mult omul revanșei din 1871.
- Armistițiul a fost semnat prea devreme și germanii nu au simțit înfrângerea de vreme ce trupele lor erau încă în Franța, iar frontierele lor nu erau încălcate.
- Maniera de negociere – ”Iată textul, semnați-l” va fi considerată de germani un adevărat dictat; Germania a fost tratată ca singura responsabilă de declanșarea războiului, stârnind revanșismul acesteia, deși știm astăzi că toată lumea a fost responsabilă.
- Deși a apărat ideea că Germania trebuie să plătească și să nu-și poată reface puterea militară, francezii i-au reproșat că negocierile la care a participat au fost un eșec deoarece el nu a rezistat presiunii aliaților, el respectând dorințele englezului Lloyd George și americanului Wilson privind mai multe subiecte, precum ar fi Societatea Națiunilor, amploarea ocupării Ruhrului și soarta provinciilor din Imperiul Otoman.

Biata Franţa!
Prostiile au început deja!”

- Clemenceau nu avea să fie pe deplin încântat de rezultatele conferinţei; “
- Va fi criticat după război pentru rolul său în reglementarea păcii și pentru negocierile sale în cadrul tratatului de la Versailles, care va fi dezavuat de francezi.
- Din *tatăl victoriei* se va transforma în *pierzătorul victoriei*, tratatul de la Versailles fiind considerat o dezamăgire de mulți francezi, deoarece era considerat un compromis.
- Pacea de la Versailles a fost văzută de stânga ca fiind prea dură, iar de dreapta, prea slabă.
- Jean-Pierre Chevènement, fost ministru și fost senator: *procesul făcut lui Clemenceau este nedrept, deoarece tratatul de la Versailles avea o mare slăbiciune: Statele Unite nu îl mai sprijineau, motiv pentru care refuzau să îl semneze. Wilson a fost învins în 1920 de un necunoscut și, prin urmare, elementul de echilibru care a fost sprijinul Statelor Unite va da greș în 1930. Nu a fost vina lui Clemenceau, a fost vina evenimentelor care l-au depășit cu mult.*

Personalitate contrastantă

- De o mare distincție intelectuală, cultivat, imaginativ, cu o curiozitate deschisă către problemele societății în care trăia.
- Jean-Baptiste Duroselle, în *Clemenceau* apărută la paris în 1988, îl descrie drept un caracter dificil, aproape insuportabil, cu un comportament contradictoriu și imprevizibil.
- Le provoacă teamă celor slabi și lașilor, care se ascund în spatele bârfelor și loviturilor pe care i le provoacă, încercând să-l elimine de pe scena politică.
- El era galant și cuceritor, dar nu se comporta precum un gentleman cu propria soție.
- Era o persoană corectă, dar nu ezita să tragă în mulțime pentru a face ca ordinea să fie respectată.
- Putea fi grosolan și să îi scrie în același timp scrisori romantice amantei sale.
- În sfârșit, era capabil să fie o persoană dură, dar să și izbucnească în lacrimi.
- Intransigent, fără a accepta compromisul, omul momentului în vreme de război, îndepărtat odată cu instalarea păcii.

Stârnind admirație...

- Istoricul Jean Garrigues îl consideră *un model de neegalat* pentru iubirea necondiționată și curajul cu care a apărat interesele Franței.
- *Imaginile filmate de arhivă ni-l arată în tranșee, în spații atât de apropiate de front în care unii ofițeri superiori nu călcau niciodată. Acest lucru motiva populația și oferea un exemplu de abnegație și curaj venit din partea unui bătrân de 76 ani*– istoricul Bruno Fuligni.
- *Clemenceau a întruchipat într-un mod excepțional acest atașament față de națiune, această capacitate de mobilizare a țării aflate în pericol* - Jacques Mezard, fost ministru și membru al mișcării radicale.
- *Georges Clemenceau, <Bismark-ul francez>, omul care nu avea decât o iluzie, Franța și o singură deziluzie, umanitatea, din care el nu-i excludea pe francezi* - istoricul Mircea Popa.
- A fost ales membrul al Academiei franceze după încheierea războiului.

...dar și critici

- Inclasabil pe eșichierul scenei politice;
- Criticat pentru radicalismul său, urât de dreapta pentru anticlericalismul său, iar de stânga pentru respectul față de ordine și pentru lupta sa antipacifistă, pentru ”amestecul de anarhism și conservatorism” care-l caracterizează.
- Considerat demolator al cabinetelor ministeriale, omul forte al celei de a III-a Republici și primul polițist care a reprimat grevele din 1919.
- Deși a ridicat steagul luptei împotriva bolșevismului, a fost înfierat pentru anticomunismul său declarat, fiind declarat inamicul clasei muncitoare.
- S-a vorbit despre ”dictatura lui Clemenceau” pentru că a guvernat singur, comunicând cu președintele poincare prin note și ignorând parlamentul, guvernul și comitetul de război. Autoritarismul său permite asemănarea cu Robespierre.

Model politic

- A fost luat drept model de toți președinții francezi și de întreaga societate contemporană.
- Președinții francezi au văzut în el un exemplu de apărare a valorilor republicane.
- Generalul de Gaulle îl numea *acest spirit al rezistenței* și îl omagia după război mergând la mormântul său.
- Pentru generația care nu a cunoscut marile conflicte mondiale și nici pe cele provocate de decolonizare, Emmanuel Macron îl consideră un model de rezistență în fața dictaturii și de energie pentru rezolvarea problemelor pe care Franța le-a întâmpinat la finalul IRM.
- 2018 a fost declarat de președintele Franței Emmanuel Macron, în contextul centeranului IRM, *Anul Clemenceau*.

Moştenirea culturală a lui Clemenceau

Moștenirea lui Clemenceau cuprinde:

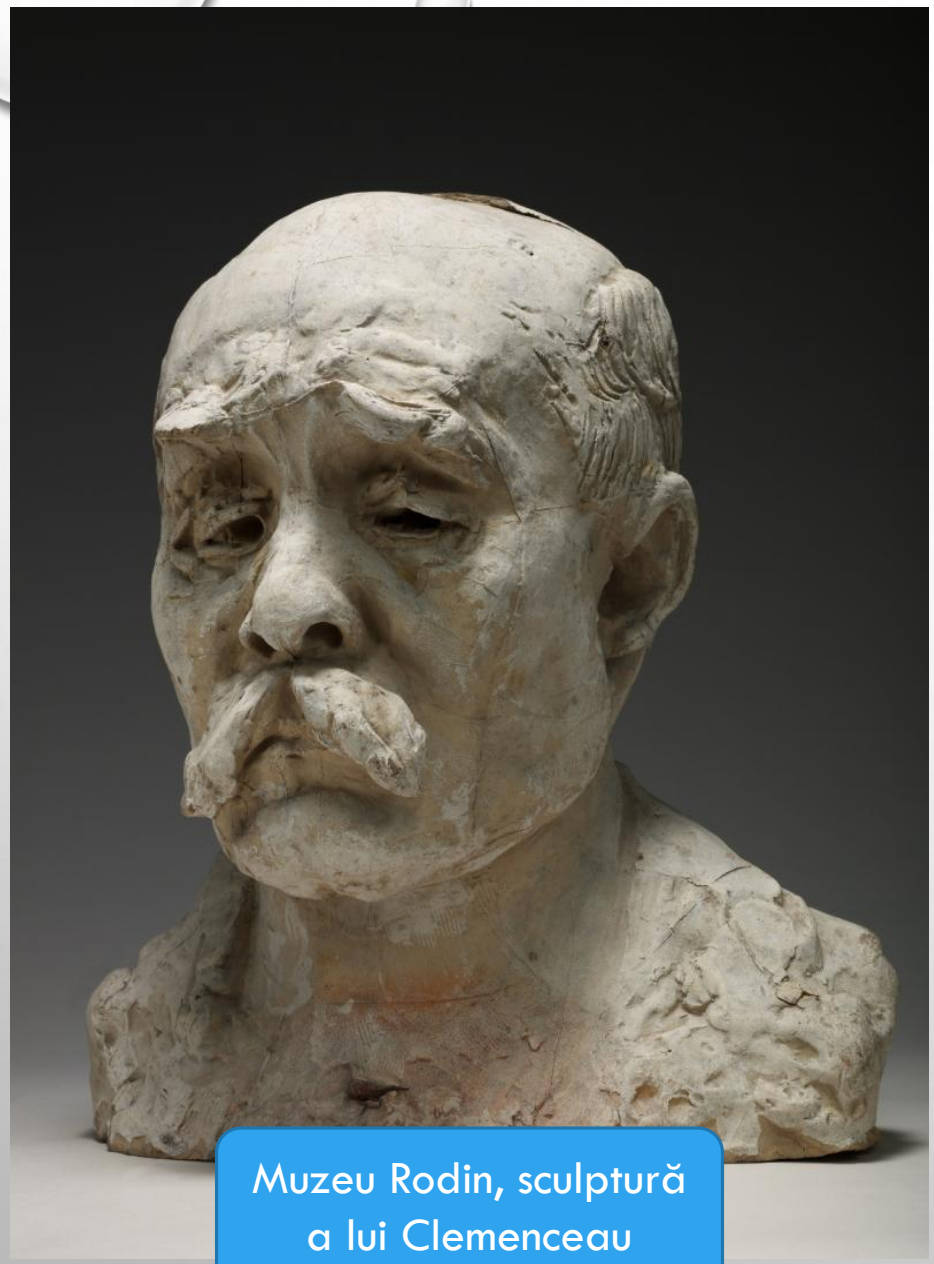
- ❖ mormântul;
- ❖ casa natală transformată în Muzeul Clemenceau din Lattre;
- ❖ Muzeul Clemenceau de la Draguignan;
- ❖ monumentul Clemenceau de la Sainte-Hermine;
- ❖ sculptura lui Clemenceau din Muzeul Rodin;
- ❖ Liceul Clemenceau de la Nantes.

- o Transformat în țintă de presa ilustrată a epocii, a alimentat verva caricaturiștilor politici timp de 50 de ani.

- o Clemenceau a devenit subiectul unor analize axate pe contradicțiile caracteristice personajului, analize ce s-au transformat în scenariile unor piese de teatru. O astfel de încercare aparține scriitorului și actorului Claude Mercier.

- o Brigăzile regionale de poliție create de el au devenit celebre și datorită unei serii televizate care le-a fost dedicată.

Moștenirea culturală a lui Clemenceau

Muzeu Rodin, sculptură a lui Clemenceau

Casa natală a lui Clemenceau

Monumentul Clemenceau de la Saint-Hermine

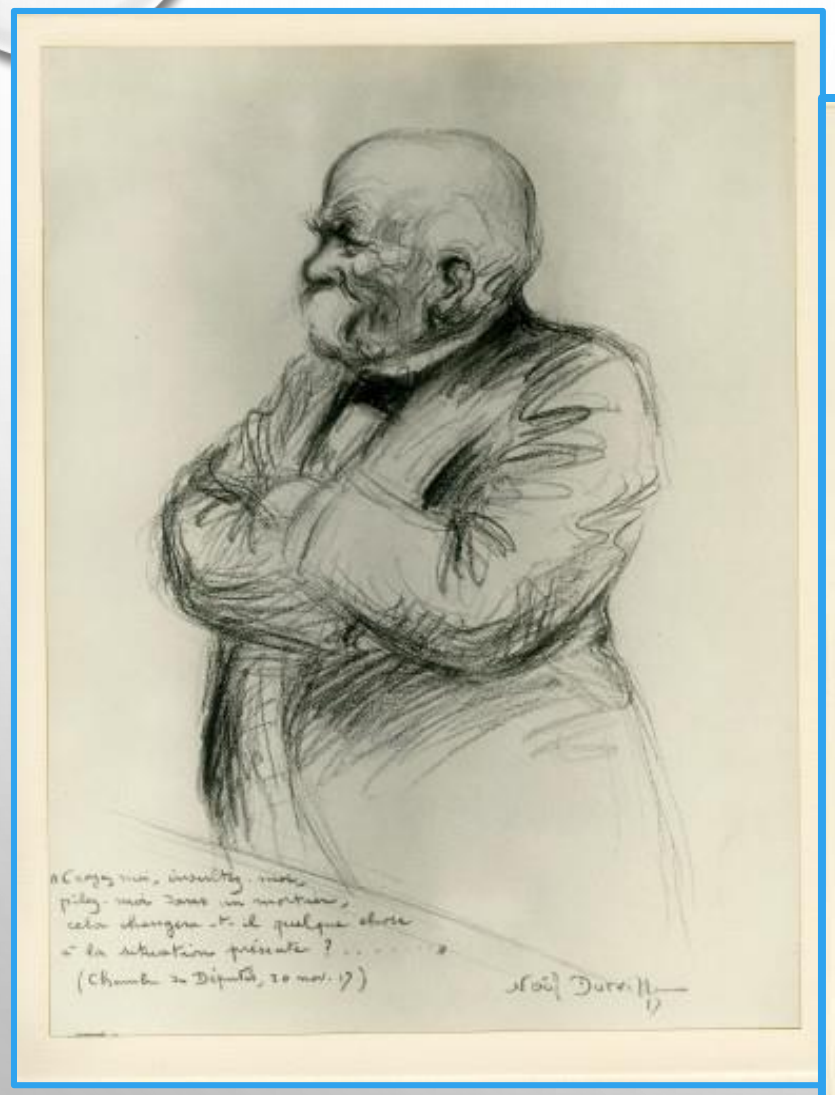
Liceul Clemenceau de la Nantes

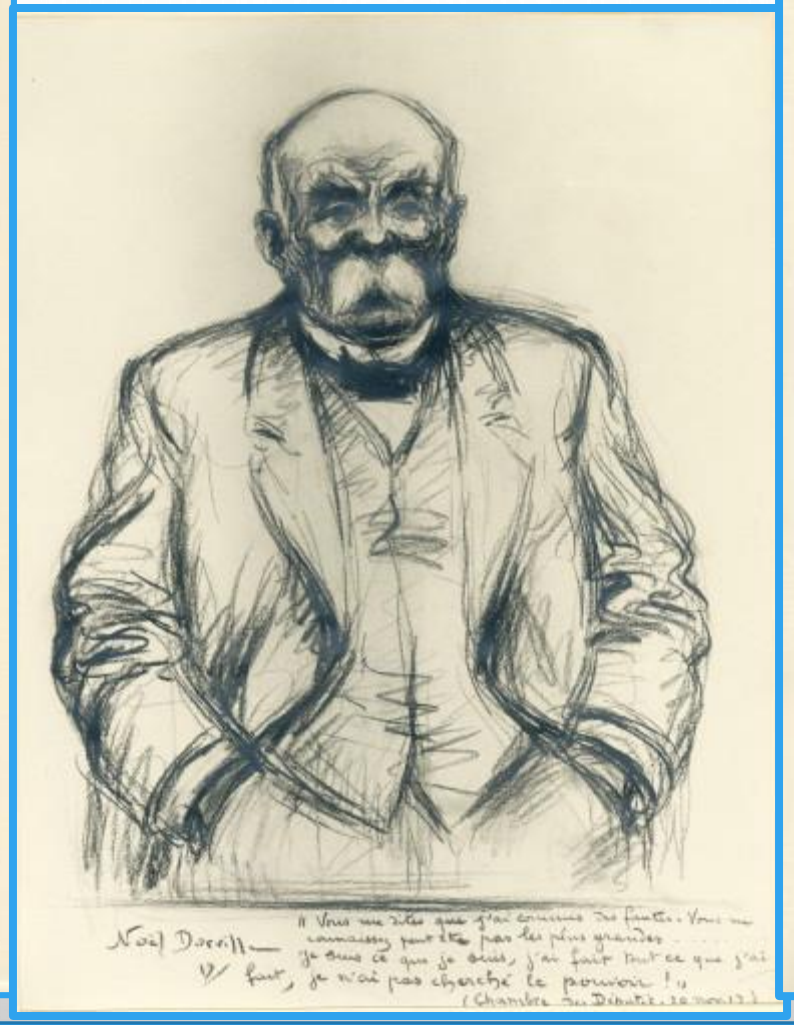

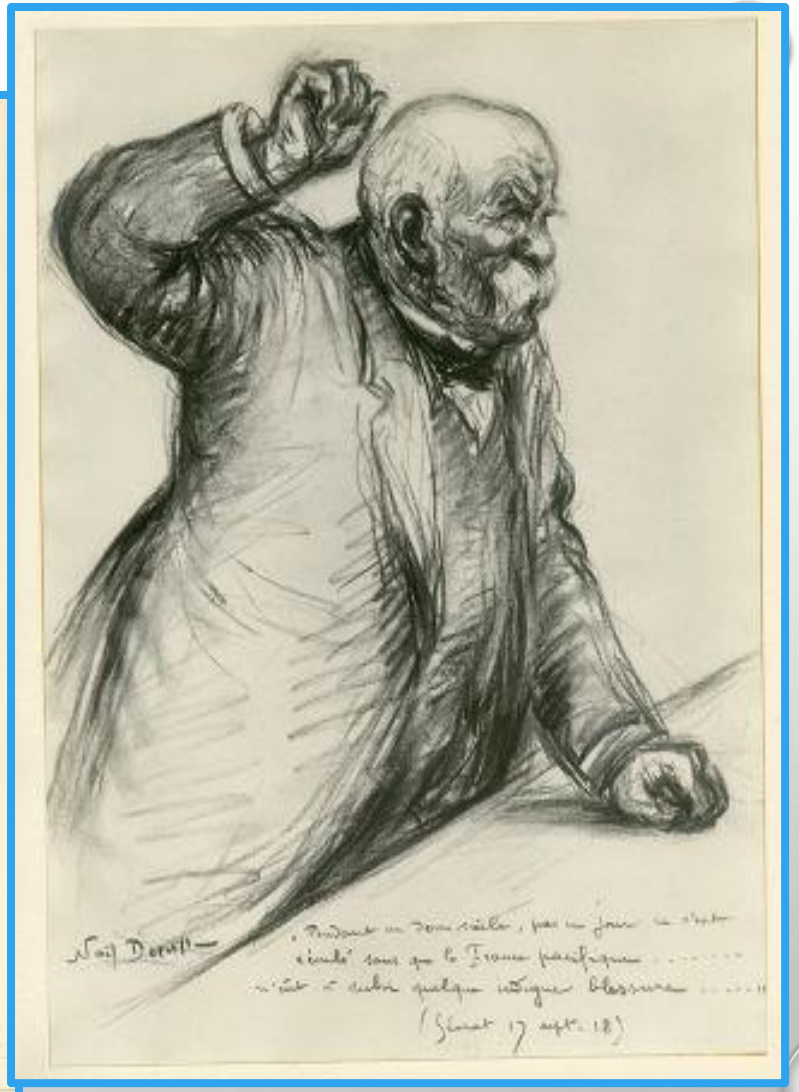
Mormântul lui Clemenceau

Muzeul Clemenceau de la Draguignan

Din multele caricaturi ale lui Clemenceau

BIBLIOGRAFIE

- Poze slide-urile 1, 5, 6, 12, 13, 14 - http://www.clemenceau2018.fr/f/carte/carte/
- Poză slide 8 - https://romanialibera.ro/cultura/leoaica-regina-maria-l-a-convins-pe-tigru-georges-clemenceau-sa-recunoasca-unirea-778502

- Jean-Baptiste Duroselle, *Clemenceau*, Paris, Editeur Fayard,1988;
- Jean Garrigues, *Monde selon Clemenceau*, éditions Tallandier, 2017;
- Michel Winock, *Clemenceau, Paris, Editeur Perrin, 2011;*

- http://centenaire.org/fr/espace-scientifique/pays-belligerants/sur-le-traite-de-versailles-clemenceau-fait-le-seul-bon-choix
- https://www.europe1.fr/politique/en-politique-georges-clemenceau-est-veritablement-un-modele-insurpassable-3795416
- https://www.france24.com/fr/20180121-grande-guerre-2018-annee-georges-clemenceau-emmanuel-macron-tigre